

Închinarea în secolul 21: „În duh și în adevăr” și „Plăcută lui Dumnezeu” (19)

Întâlnirea cu Dumnezeu în comun

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 13.07.2021, Actualizat: 14.07.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Praise-&-Worship-Events sunt, înainte de toate, o experiență în comun. Acest sentiment de părtășie devine adesea cu atât mai mare cu cât sunt mai multe persoane prezente. Dar, mai ales în chestiunile legate de părtășie și apoi în legătură cu închinarea, există multe indicii în Cuvântul lui Dumnezeu că nu este indiferent cum și cu cine ne prezentăm înaintea lui Dumnezeu pentru a ne închina Lui. Pentru participanții la Praise-&-Worship-Events nu se pune nici o condiție. Dacă ar fi fost vorba despre o evanghelizare sau o zi a tineretului, atunci ar fi fost de înțeles că oricine poate veni. Dar aici este vorba despre privilegiul creștinului credincios de a aduce închinare (Worship; jertfă de laudă) lui Dumnezeu.

Dacă cineva are un prieten necredincios care este interesat să vină cu el, poate fi luat cu sine fără rezerve, așa se spune. Închinarea împreună trebuie să fie folosită în acest caz pentru evanghelizare. Dar este aceasta conform cu Scriptura? Cuvântul lui Dumnezeu spune de mai multe ori:

Proverbele 15.8: Jertfa celor răi este o urâciune pentru Domnul, dar rugăciunea celor drepti este desfătarea Sa. (compară cu Proverbele 21.27).

Cum putem să ne aducem „jertfele” acolo unde și cel neevlavios o poate face, dar de care Dumnezeu nu se bucură? De asemenea, la astfel de Events nu contează dacă un participant, care se numește pe sine creștin, trăiește în păcat (de exemplu, relații sexuale prenuptiale, care adesea nu mai sunt considerate astăzi un păcat - ca să numim doar un aspect) sau dacă este adeptul unor învățături rele; nimănui nu-i pasă. Dar Dumnezeu interzice părtășia cu astfel de oameni și spune clar că noi suntem responsabili pentru cei cu care avem părtășie (1. Corinteni 10.14,15):

2. Corinteni 6.14,15: Ce legătură este între dreptate și fărădelege sau ce comuniune are lumina cu întunericul? Și ce înțelegere are Hristos cu Belial sau ce parte are un credincios cu un necredincios?

1. Corinteni 5.11: Dar acum v-am scris să nu vă însoțiți cu vreunul care, numit frate, este curvar.

Există o separare la fel de categorică și de învățătorii răi, precum este față de cei care trăiesc în răul moral și sunt numiți frați (2Ioan 9; 2. Timotei 2.18-22). Și în acest caz nu este posibilă nici cea mai mică părtășie - nici măcar un simplu salut. Dar la Praise-&-Worship-Events este vorba tocmai de experiența comună, sau cel puțin așa se proclamă în mod deosebit.

În epistola către Evrei 13.10 se spune despre creștinii credincioși:

Evrei 13.10: Noi avem un altar de la care n-au dreptul să mănânce cei care slujesc în cort.

Aceasta înseamnă că: chiar și cei care participă la un serviciu divin iudaic, care a fost stabilit cândva de Dumnezeu, nu au dreptul de a participa la închinarea creștină. Cu atât mai mult este valabil aceasta pentru cei care aparțin încă „lumii actuale rele” (Galateni 1.4) sau pentru cei care trăiesc în păcat!

Tradus de la: [Buchvorstellung: Anbetung im 21. Jahrhundert](#)

Traducere: Ion Simionescu